AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 52r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

atq; illis cruciatib' arguebat' inta reliquiarū eue cū ge
mitu querens qd' cū gemitu peperiat. ātam p' accu
sationē fallaciarū ā crudelitatis meę conuersa, rurs'
ad p'candū te pme abiit ad solita. ā ego romā. ā ecce
excipior ibi flagello egritudinis corporalis. ā ibā
iā ad inferos portans omia mala quę cōmisera ā in
me ā inte ā in alios multa ā grauia sup originalis
peccati uinculū quo omis in ada morimur. Non
enī quoquā m̄ donauerat eorū in xp̄o. nec solue
rat ille in carne sua inimicitias quas tecū contrax
eram peccatis meis. Quo m̄ enī eas solueret in cru
ce phantasmatis qd de illo credideram. Quā g̃ fal
sa m̄ uidebat' mors carnis ei' tā uera erat animę
meę. ā quā uera erat mors carnis eius. tam falsa
uita animę meę quę id non credebat. Et ferues cen
tib; febrib; iā ibā ā ibā. Quo enī ire si hinc tunc
abire. n̄ in ignē atq; tormēta digna factis meis
in ueritate ordinis tui. Et hoc illa nesciebat. ā ta
men pme orabat absens. Tu aū ubiq; p̄sens. ubi
erat exaudiebas eam. ā ubi eram miserebaris mei.
ut recuperare salutē corporis mei adhuc insanus
corde sacrilego. Neq; enī desiderabā in illo tanto
piculo baptismū tuū. ā melior eram puer qd illū
de mātna pietate flagitaui sic iā recordatus atq;
confessus sū. sed inde decus meū creuerā ā consilia
medicinę tuę dementis irridebā. q̄n me siuisti tale
bis mori. Quo uulnere si feriret' cor matris. nūqm
sanaret'. Non enī satis eloquor quid erga me ha
bebat animu. ā q̄ntū maiore sollicitudine me